

[Ivar Nørgaard]

for at forlange denne konkrete og bestemte sag frem i salen, og jeg vil tvivle på, at nogen så ville nægte det. Det mener jeg er betydelig bedre end en automatisk behandling her i salen af såkaldt væsentlige forslag.

Dernæst vil det, som udenrigsministeren siger, ikke blot føre til forsinkelse i sagsbehandlingen og gøre denne tungere end nødvendig, men det vil også føre til en hel ændring af folketingets arbejde. Det vil bl.a. betyde, at folketinget skal være åbent. Det kan ikke holde sommerferie. Folketinget skal være inde i juni, juli og september, idet sagerne skal behandles i juni, juli og september, sådan som de bliver det i markedsudvalget. Jeg ved ikke, om forslagsstillerne har gennemtænkt den situation.

Så fremhæver man som et særligt argument, at der vil blive mere opmærksomhed om arbejdet her. Det ved jeg virkelig ikke. Når jeg kigger ud i folketingssalen nu og ser, hvor mange folketingsmedlemmer der er til stede i dag, hvor vi behandler en EF-sag, så er det bestemt færre, end der er til stede hver fredag i markedsudvalget. Og her sidder én minister. Når vi har møde i markedsudvalget, sidder der gennemsnitlig 5-6 ministre. Her sidder 2 pressemedarbejdere. Når vi har møde i markedsudvalget, sidder der, i hvert fald når der er spændende ting, så godt som alle repræsentanter for alle medier, og fjernsynet kommer meget sjældent her, men meget ofte op til markedsudvalgsmøderne. Jeg er ikke så sikker på, at opmærksomheden vil være så meget større, hvis det foregik her i salen, og navnlig ikke, hvis det blev rutinebehandling, sådan som det nærmest ser ud til at være ifølge de radikales forslag.

Derfor tror jeg, at vi står os bedst ved ordningen, som den er i øjeblikket.

**Arne Lund (KF):**

Ligesom ved behandlingen af det foregående beslutningsforslag optræder jeg også i denne sag som stedfortræder, i dette tilfælde for hr. Kent Kirk, som desværre ikke kan være til stede i salen i dag.

Jeg skal på hans vegne udtale, at jeg helt tilslutter mig, hvad udenrigsministeren sagde, nemlig at de formål, som de radikale ønsker opfyldt med beslutningsforslaget, forekommer mig fuldt ud tilgodeset gennem den kontrol, som markedsudvalget fører med mini-

strenes forhandlinger i Bruxelles, og i kraft af den store åbenhed, der er om markedsudvalgets arbejde.

Må jeg så dernæst føje til, at en behandling her i folketingssalen vil forudsætte, at behandlingen finder sted så længe før de endelige beslutninger kan tages i Bruxelles, at behandlingen her i folketinget i bedste fald bliver irrelevant og i værste fald vil genere de forhandlende ministres bevægelsesfrihed, for ikke at tale om den forhandlingstaktik, som også er nødvendig.

Af disse grunde må vi fra konservativ side afvise det radikale beslutningsforslag, og så vil jeg gerne føje til en varm tak til hr. Ivar Nørgaard, fordi han påpegede, at forslagens gennemførelse ville medføre, at folketinget skulle være samlet hele sommeren; det er dog alligevel for strengt. Tusind tak!

**Bjørn Elmquist (V):**

Det er sikkert gode motiver, der har ført det radikale venstre til at genfremsætte sit forslag til folketingsbeslutning, og dem respekterer vi fuldt ud, men venstre kan ikke give sin tilslutning til forslaget. Jeg skal ikke gentage alle de argumenter, der er blevet fremført mod det, men blot føje et enkelt til. Ud over usikkerheden med hensyn til, hvad der er væsentlighed, hvilke direktivforslag der er væsentlige, er der også det, at mange ganske afgørende EF-beslutninger gennemføres på anden vis end ved direktiver. Det er specielt således, at direktiver skal opfølges af en lovgivning eller ændringer i regler – det skal forordninger f.eks. ikke – men vi kan jo se, at fantasien er stor i EFs ministerråd. Nu har man fundet på at lave rådskonklusioner, og der er ganske afgørende ting, der dermed reguleres, uden at det efter dette forslag skulle til behandling i folketingssalen.

Ud over disse ting og alle de andre argumenter ud fra en EF-mæssig synsvinkel vil jeg også lægge til, at det nok er et helt nyt begreb – dette om en orienterende behandling efter reglerne for første behandling af lovforslag – som vi hermed introducerer i det danske folketing. Der er nogle ting, der skal ændres, og det skulle vi nok kunne finde ud af. Men jeg er ikke sikker på, at det ville være en lykkelig vej at gå ud fra en folketingsmæssig beslutning.